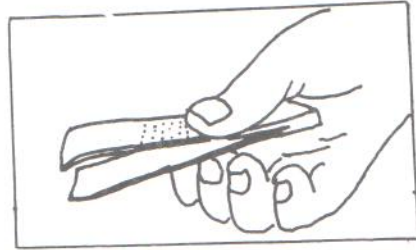
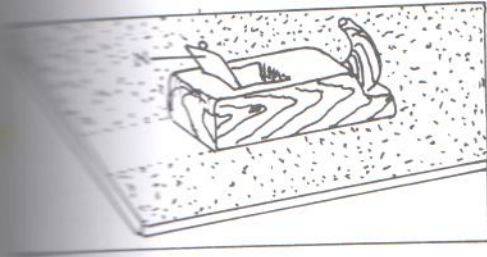

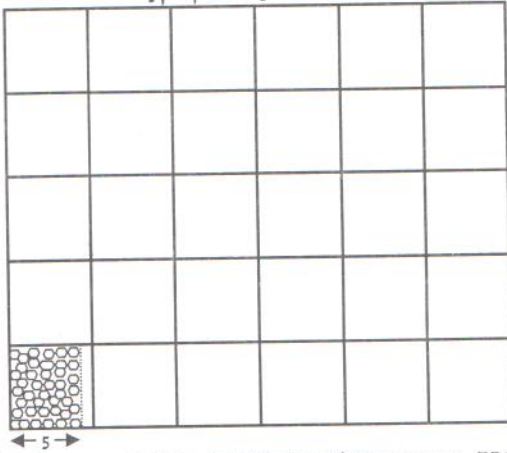
פירוש חי בבא בתרא דף קג.

755. שם, רהיסמי
א. ברזל.

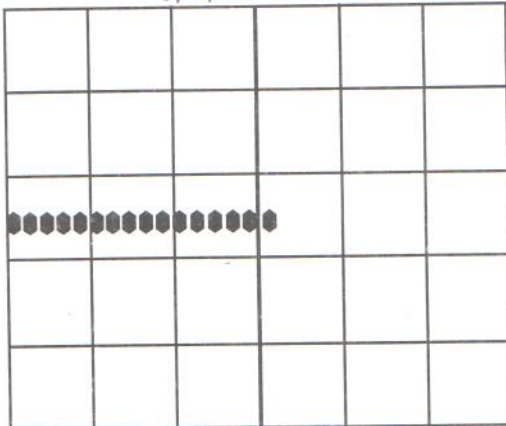
754. רשב"ם די"ה שידרי, מלקט.

בית כור [180 קבין]

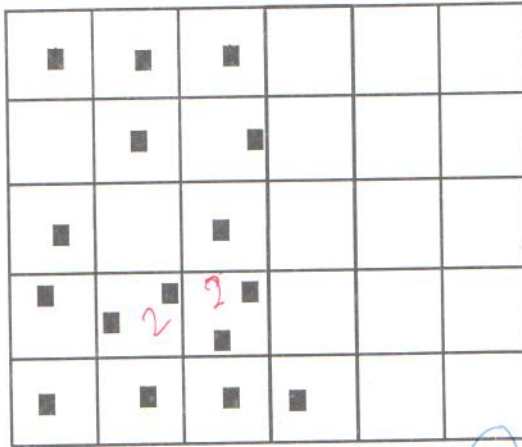
756. והוא שמובלעין בחמשת קבין [כפ"י רשב"ם].

בית כור [180 קבין]

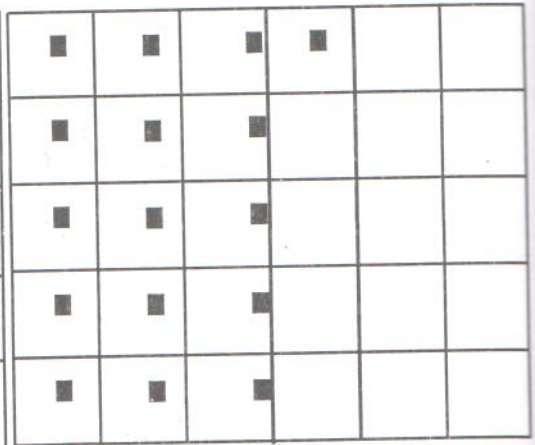

757. והוא שמובלעין בחמשת קבין. כפ"י הרא"ש
[סי' א] כמשי"כ הסמי"ע [חוי"מ סי' ריח סק"יי וט"ו].

בית כור [30 סאה]

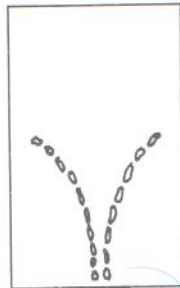
בית כור [30 סאה]

758. והוא שמובלעים ברובה של שדה [כפי רשב"ם]. 759. רשב"ם ד"ה בעי, רובן של די קבין דהיינו ט' רבעין בני סאין, ומיעוטן של ארבע דהיינו ז' רבעין מפוזרים ברובה של רוב השדה שהן ט' סאין.

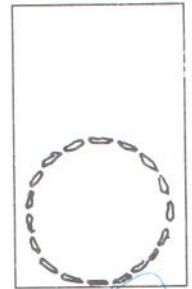
763. עקלתון.

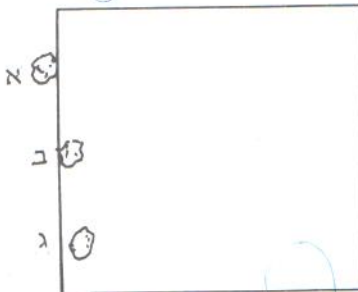
762. איצטינין.

761. כשורה.

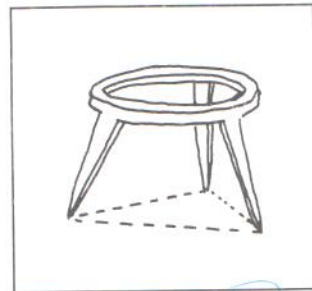

760. כשיר.

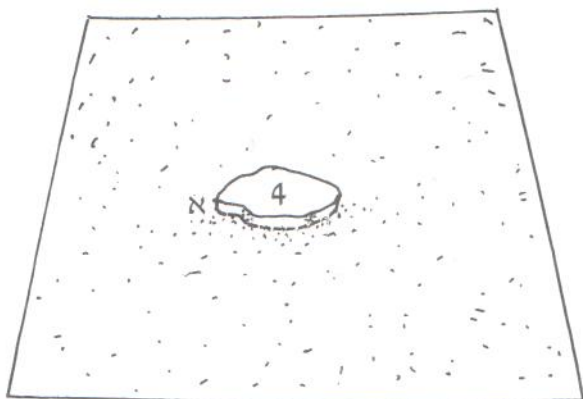
765. רשב"ם ד"ה תנא.

א. סלע יחיד חוץ מן השדה סמוך לשדה.
ב. אפי' אי הוה בתוך השדה אלא שסמוך למיצר.
ג. מופסק עפר.

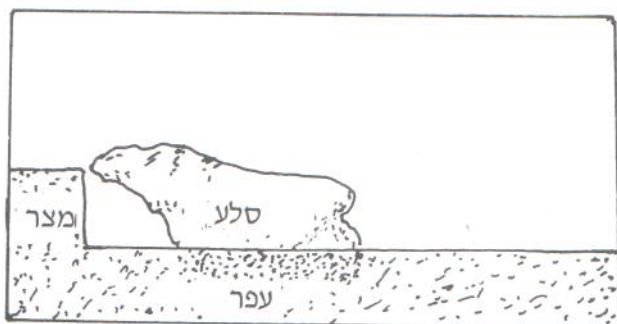
764. כחצובה [ברשב"ם].

766. רשב"ם ד"ה תנא, דא
הנהו ד' קבין סלע א
אע"ג דאין גבוהין ב.
א. פחות מג' טפחים

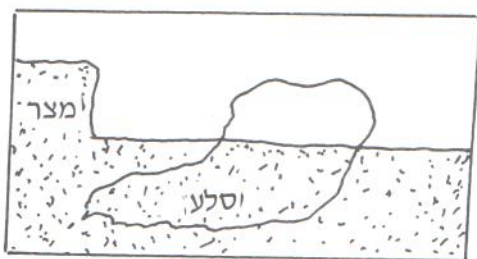

* מופסק עפר ע"צ 765 אות ג.

767. עפר מלמטה וצונמא
[כפירוש הרשב"ם]

768. עפר מלמעלה וצונמא
[כפ"י רשב"ם]

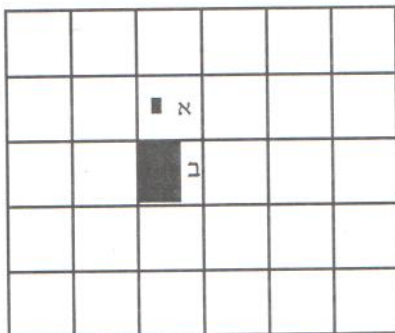

בית כור

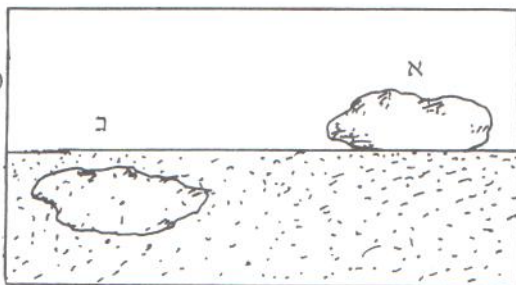
א. בית רובע.

769. תוסי' ד"ה אם, רבינו תם גרס שיש לו בית רובע.

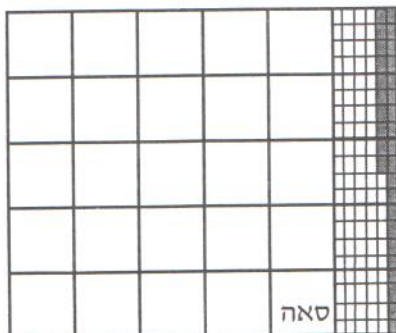
- א. סלע כשיעור בית רובע הקב [י' אמות ומחצה על י' אמות (ע"פ הרע"ב פאה פ"ג מ"ו)].
- ב. סלע פחות מארבע קבים, שלדעת הרשב"ם נמכר עמו.

770. נמקויי (מט:) ד"ה גמ' הא אם יש עפר תחת הסלע כיון שאפשר לעקור הסלע ולחרוש תחתיו וכו' [אות א]. או יש לו עפר מלמעלה [אות ב].

בית כור

771. רשב"ם ד"ה אפי', אפי' פחת רובע הקב לכל סאה, דהיינו ל' רבעים לבית כור שהן ז' קבין ומחצה.

* אמת המים עיין ציור 657. ריכבא דדיקלא עיין ציור 658.

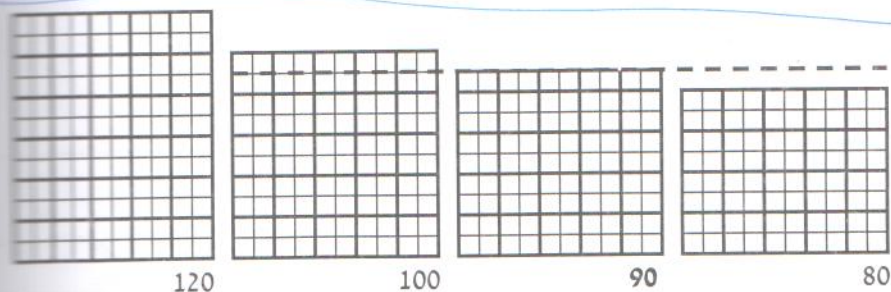
פירוש חי בבא בתרא דף קה ע"ב – קז ע"א

סלע צורי

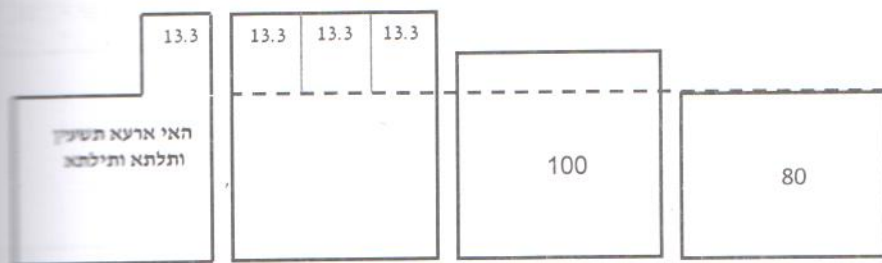
דינר
דינר
דינר
דינר

46	12 איסרים	שש פונדיונין	3 מעות כסף	איסתרא	סלע מדינה	חצי דינר
----	-----------	--------------	------------	--------	-----------	----------

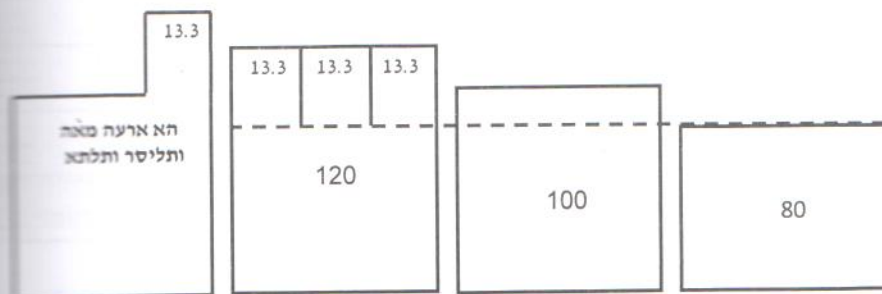
772. רשב"ם ד"ה תפוס, איסתרא סלע מדינה והוא חצי דינר וכו'.

773. אחד אומר במנה ואחד אומר בעשרים ואחד אומר בשלשים וכו', נדון בתשעים.

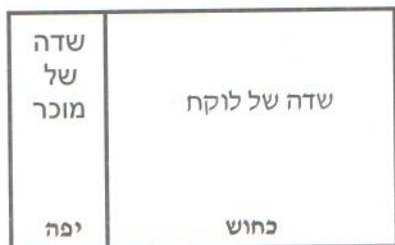

774. קא סברי האי ארעא תשעין ותלתא ותילתא שויה [ראה רשב"ם ע"א ד"ה עושין].

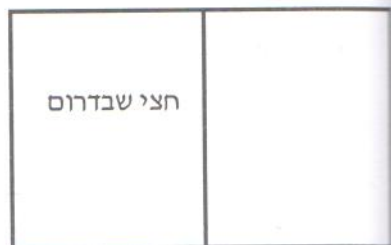
775. אדרבה הא ארעה מאה ותליסר ותלתא שויה וכו'.

← 500 → 1000 →

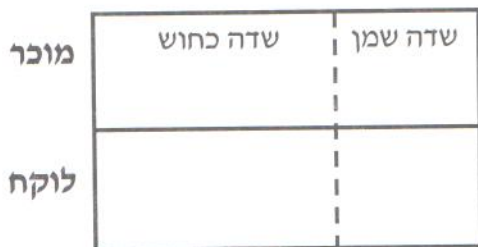

777. רשב"ם ד"ה אמאי, ומה ששואה חציה שבדרום נותן המוכר ללוקח כנגד אותן הדמים באיזה רוח שירצה דהיינו בכחוש.

← 1000 → 500 →

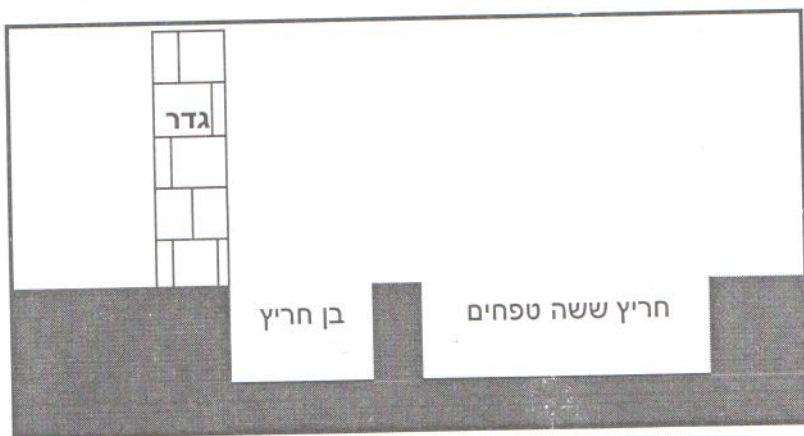
776. חציה בדרום אני מוכר לך וכי.

779. והא אן משמנין ביניהם תנן.

778. לוקח נוטל כחוש שבו.

780. חריץ ובן חריץ.

781. רשבי"ם ד"ה בטרפות. חותכה מכאן בצומת הגידין [אות א] ומתה דמיטרפא בכך, חותכה מכאן למעלה מצומת הגידין וחיתה שחתיך הבשר עד העצם [אות ב].

782. תוסי ד"ה שהרי, ניקב בסומכיה [אות א] טריפה, בקולשיה [אות ב] כשרה.

783. תוסי ד"ה כבינתי. פיי רבינו שמואל נושק"א בלעי"ז שחוגרת בה צווארה [אות א]. נראה לר"י כפירוש הערוך שפירש בכוליאר הוא כעין עטרה [אות ב].

פרק גט פשוט

784. רשב"ם ד"ה מקושר, כותב שיטה ומניח חלק כשיעור שיטה הכתובה.

785. שם, וכופלה על החלק ותופר, ואח"כ כותב שיטה ומניח שיטה חלק.

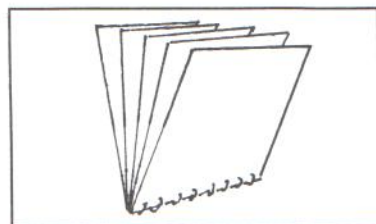
786. שם, וכופלה על החלק ותופר.

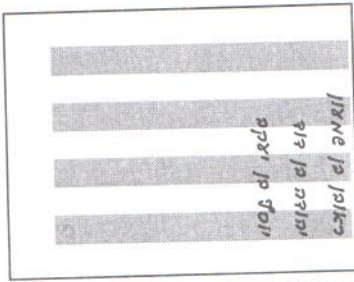
787. שם, וכן הרבה כדי מקום תורף השטר. א. פשוט שבמקושר.

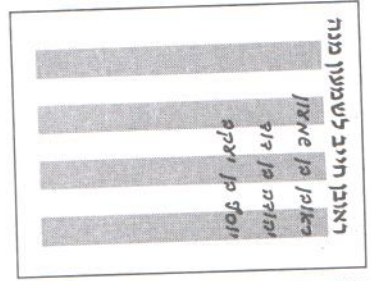
788. שם, קסת הסופר [-פנקס].

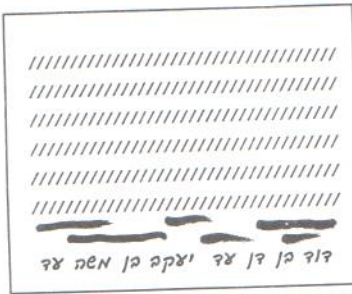

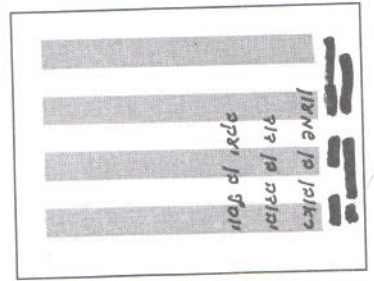
790. שם, וי"ל דגייז ליה לגליון שבבד השטר.

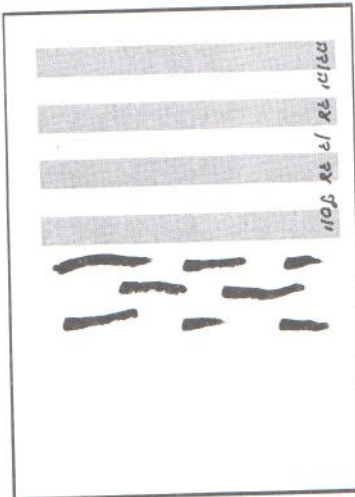
789. תוסי ד"ה מקושר, ליחוש דלמא כתב למעלה מעדים מאי דבעי וכו'.

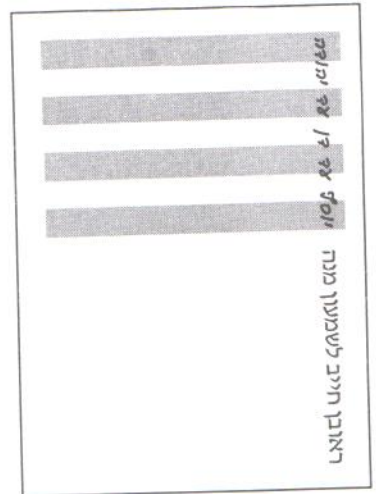
792. שם, היכא שהשטר והעדים לצד אחד, ואיכא טיטא בין העדים לשטר.

791. שם, אי"נ דאימטוייט ליה.

794. שם, וי"ל דמטייט ליה.

793. שם, ליחוש דכתב מאי דבעי אגליון שבין העדים עד סוף השטר וכו'.

795. שם, ויהא השטר הבא הוא ועדיו בשיטה אחת.

ראובן חייב לשמעון מנה דוד בן דן יצקב בן אשה בן יצקב

ראובן חייב לשמעון מאה מנה
 שמעון בן יצקב צד
 יהודה בן ראובן צד
 משה בן צמרט צד

797. שם, לרב הונא דאמר בין קשר לקשר איכא למיחש דלמא ימחוק כל השטר מבפנים ויכתוב למעלה מן העדים.

שמעון בן יצקב צד
 יהודה בן ראובן צד
 משה בן צמרט צד
 ראובן חייב לשמעון מאה מנה

796. שם, מ"מ יכול לכתוב על אותו עד אחד שחייב לו מאה מנה.

גליון
 אני חייב לשמעון מאה מנה יהודה בן יצקב צד
 שמעון בן ראובן צד
 משה בן צמרט צד
 גליון

798. שם, או יכתוב בגליון מן הצד כנגד העדים ויהיה כתב ידו בשיטה אחת עם השטר.

משה בן צמרט
 דן בן ראובן צד
 יהודה בן יצקב

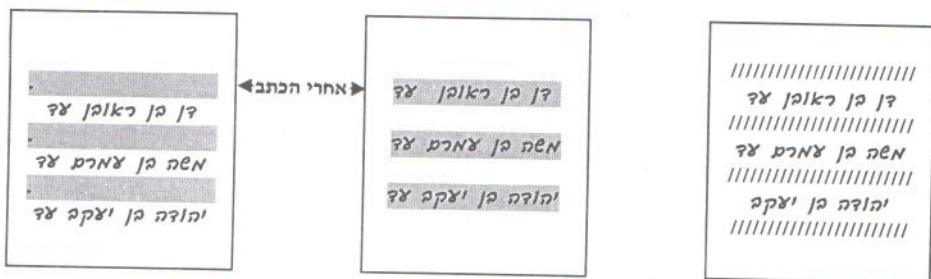
801. שם, או שחתם אחד מעדיו למטה והשני למעלה או מן הצד.

משה בן צמרט צד
 דן בן ראובן צד

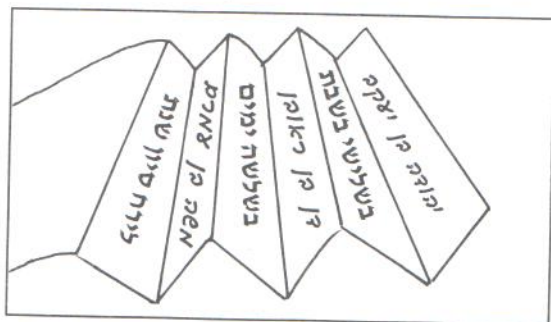
800. שם, או שלא נשאר חלק מלמטה.

משה בן צמרט צד
 דן בן ראובן צד
 שריר וקיים.

799. תוס' ד"ה פשוט, אפי' כתוב בו שריר וקיים.

- 802. רב הונא אמר בין קשר לקשר [מבפנים]. ✓
- 803. ורב ירמיה בר אבא אמר. ✓
- 804. בין קשר לקשר מאבראי. ✓

805. תוסי ד"ה רב, כנגד הכתב היינו כלפי הכתב, ואחורי הכתב היינו למעלה מן הכתב. ✗

- * ✗ שם, שאינו למטה כשאר שטרות, עיין ציור ...
- * ✗ שם, ה"א אפי' בין קשר לקשר, עיין ציור 805.
- * ✗ תוסי ד"ה לרב הונא, לפי שהעד אחרי השיטה שתחתיו, עיין ציור 805.
- * ✗ תוסי ד"ה ואם, העדים החתומים בראש הדף מן הצד עיין ציור 801.

מאתיים
תיבת מאתיים דביני חטי שריר וקיים

808. תלויה מקויימת כשרה, וברשב"ם. ✓

שריר וקיים.

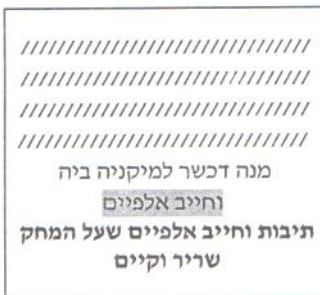
807. דכתיב ביה שריר וקיים. ✓

יהודה בן יצקב
משה בן צמרת
דן בן ראובן
משה בן יוסף

806. שם, הוה אמינא לצדדיו. ✗

811. שם, אבל באמצע השטר אין לחוש וכו' נמחק ונתקיים.

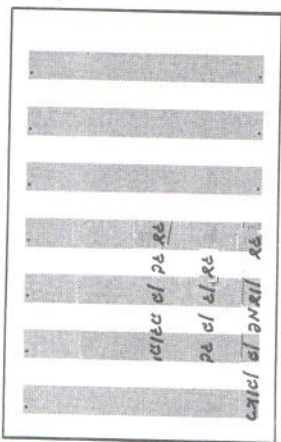

810. רשב"ם ד"ה מחק, במקום שיכול לומר שהיה כתוב בו שריר וקיים.

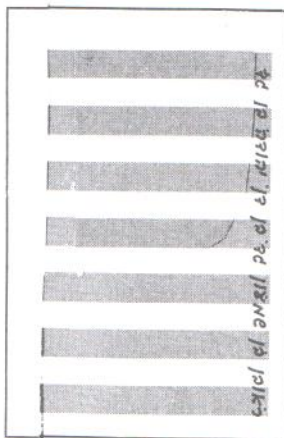

809. צורת שטר.

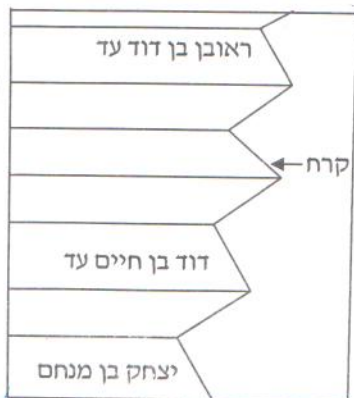
מחק =

814, שם, זה תחת זה [כגירסת הרש"ש].

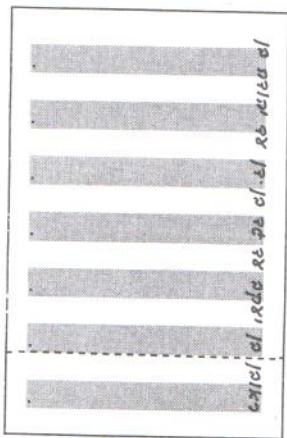

813. רשב"ם ד"ה אלא, זה אחר זה והולכין וחותרים לארכו של שטר [כגני הבי"ח]

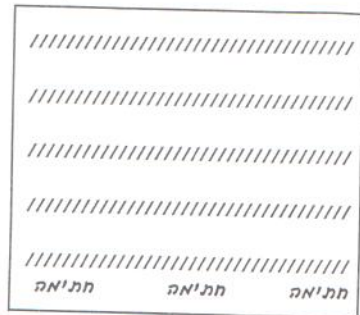
812. רשב"ם ד"ה ניחוש, איזהו גט קרח כל שקשריו מרובים מעדיו.

* תוסי ד"ה אנא, וניחוש דילמא כתב הוא ועדיו בשיטה אחת.

816. וגייז ליה ראובן בהדיה.

כנגד הכתב מבחוצ

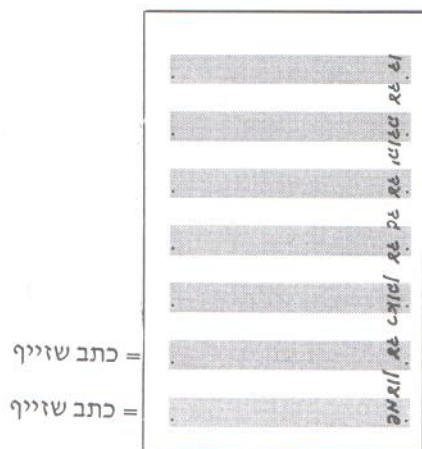

815. תוסי ד"ה מלמטה. שיהיו חתומים כולן תחת שיטה אחרונה מבפנים [כגירסת הבי"ח].

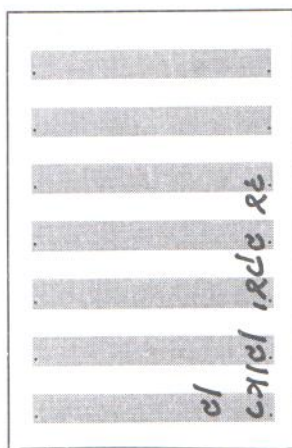

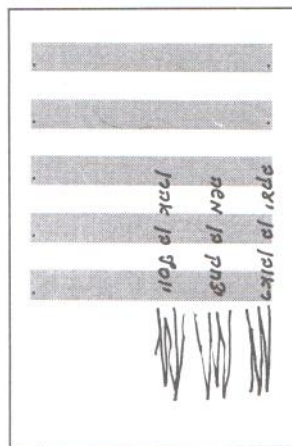
818. שם, וייל שלא היה בשיטה
כי אם עד אחד חתום [א'], ואם
הוא עצמו יחתום שני [בי] פסול
[כגיי המהרש"א].

817. תוסי ד"ה וניחוש, וא"ת
והוא יחתים עדים כנגד הכתב
שזייף [כפירוש המהרש"א].

821. דכתיב ראובן בן בחד דרא
ויעקב עד עלוייה.

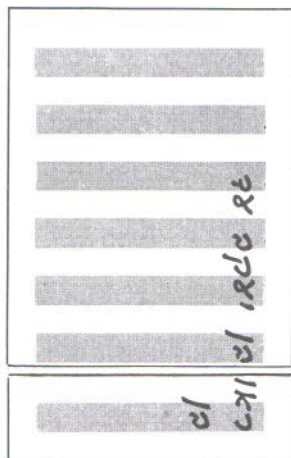
819. שם, איני העדים שחתמו
בראשונה הם טייטו בגליון
שלמטה מן השטר מבחוץ.
[עי' מהרש"א שמקשה
מציוורים 793 794]

אני חייב לשמעון מנה ראובן בן יעקב

820. שם, ויהיה העד לזה שזהו כתב ידו.

822. תוס' ד"ה דכתב [כגירסת הב"ח וכפירושו המהרש"א].

דכתב ראובן בן בחד דרא ויעקב עד בחד דרא עלויה. כלומר, דכתוב ראובן בן בשיטה אחרונה, והיינו בחד דרא, ואח"כ יעקב עד לאורכו של שטר [ציור א]. ופירש ריב"ם דבן גדול ומחזיק כנגד שם ראובן [ציור ב], דאי בן בראש ראובן [ציור א] ואח"כ יעקב הוה מצי גיזי לשיטה אחרונה עד ראו של ראובן ועם בן שתחתיו וישאר בן יעקב [ציור ג]. וקושיא של ריב"ם כשאפרש שיעקב וראובן בחד דרא לארכו של שטר ובן תחת ראש ראובן [ציור א], שאם לא היה כשר בהכי בבן למעלה ויעקב עד למטה [ציור ד]. [פירש המהרש"א שאם נפרש קושיא של ריב"ם דוקא בכה"ג בראובן ויעקב בחד דרא [ציור א] דהשתא כשיחתוך שיטה התחתונה מהשטר עם ראו ועם בן תחתיו וישאר למעלה בן יעקב בשיטה א' [ציור ג] הוי כשר, אבל בבן למעלה ויעקב למטה בבי שיטין לא היה כשר כגון שיכתוב למעלה ראובן ולמטה בן יעקב [ציור ה] דהשתא כדגיזי ראו שלמעלה עם בן שתחתיו לא ישאר בן יעקב בשיטה א' אלא בן למעלה ויעקב למטה [ציור ד] ואינו כשר בהכי. עכ"ל]. מאי דוחקיה לשנויי שכן גדול כראובן, לימא שפירושו שראובן למעלה ובן יעקב למטה [ציור ה], דהשתא ליכא חששא למידי. ועוד אמאי תירץ גמרא דלא כתיב ביה עד, לישני כגון שכתב בו עד, וכגון שיעקב למטה ומעט מיעקב תחת ראובן [ציור ה] כדפרישית. ועוד דהשתא לא קשיא מידי מה שהקשיתי לקמן שראובן בן יעקב עד פסול במקושר, ויעקב עד גרידא כשר. אלא ודאי לא הוה מצי לתרוצי הכי, דאפילו כשראובן למעלה ובן יעקב למטה ומעט מיעקב תחת ראובן [ציור ה], גיזי לשיטה אחרונה עם ראו ועם בן שתחתיו ומתכשר בבן של מעלה ויעקב של מטה [ציור ד]. ולא כטועים שטועים ואומרים שאינו כשר בהכי [ציור ד] דאינו מפני תשובות חבילות מעולות שפירשנו. ואין להעלילו בלשוננו, כי זדונו שוגג. אלא צריך לפרש בן היה גדול ביותר והיה מחזיק כנגד כל שם ראובן שעליו ואח"כ יעקב [ציור ב], דהשתא לא מצי גיזי אלא ראובן [עם בן] ביחד ולא ישאר אלא יעקב [עד], והשתא ניחא הא דפריך דלמא גיזי ראובן בן ומתכשר ביעקב עד, ולא הוה מצי לשנויי שכן תחת ראש ראובן ומעט מיעקב תחת ראובן [ציור ה] דהשתא לא מצי גיזי לראובן בלא מעט מיעקב, הכי לא הוה מצי לשנויי כדפרישית דגיזי לראו ולבן שתחתיו וישאר בן של שם ראובן [וגם יעקב [ציור ד] ומתכשר בהכי, אלא בן כנגד כל ראובן [ציור ב]. אי"נ בן תחת בן של שם ראובן [ציור ז], ואי גיזי לראו ישאר תרי בן זה תחת זה ויעקב אחר בן ראובן [ציור ז]. וזה לשון ריב"א, ראובן בן בחד דרא ויעקב עלויה, וצריך שיכתוב בן תחת בן של שם ראובן [ציור ו] (שם יעקב), שאם יתחיל ויכתוב כנגד תחילת ראובן למטה בן כנגד ראו [ציור א], נמצא שהיה נשאר בן של ראובן עצמו בולט לבן [ציור ח], והוה גיזי לראו של ראובן וגם בן של מטה מראו עמו ובן של ראובן היה נשאר [ציור ג], והיה קשה כבתחילה, אבל עתה שיכתוב הבן למטה כנגד הבן העליון של ראובן [ציור ו] ישאר בן אחד למטה ואחד למעלה [ציור ט] ויהיה ניכר הקלקול שעשה, ואפילו ימחקנו לאותו של מטה יהא ניכר המחק ויכירו בית דין שהוא עשה. אי נמי צריך שיכתוב בן באותיות גדולות שיחזיקו כל ראובן בתחתיתו [ציור ב], וזהו עיקר כי אז יהיה יותר היכרא ואין לחוש לזה הקלקול אלא בראובן לבדו אבל בשאר שמות לא.

א. ראובן יעקב עד בן	ו. ראובן יעקב עד בן
ב. ראובן יעקב עד בן	ז. ראובן יעקב עד בן
ג. ראובן יעקב עד בן	ח. ראובן יעקב עד בן
ד. בן יעקב עד	ט. בן יעקב עד בן
ה. ראובן בן יעקב עד	

823. גיזי לשיטה אחרונה עד ראו של ראובן ועם בן שתחתיו. ✓

פירוש חי בבא בתרא קסא ע"א – ע"ב

גט ב	גט א
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
בן יעקב צד	ראובן
בן אברהם צד	מעון

גט ב	גט א
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
////////////////////	////////////////////
בן יעקב צד	ראובן בן
אברהם צד	מעון בן

825. שם, וכתב על התחתון [גט ב] בן יעקב עד וכו', וגם חתם שמו ראובן על הראשון [גט א].

824. תוסי ד"ה ומתכשר. שני גיטין שכתוב זה בצד זה, את שהעדים נקראו עמו [גט א] כשר.

* תוסי ד"ה דלא, בן למעלה ופלוגי עד למטה תחתיו, ראה ציור 822 אות ד.

ראובן / אבא	מעון / אבא	יעקב / אבא
בן	בן	בן
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא

אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא

ראובן / אבא	מעון / אבא	יעקב / אבא
בן	בן	בן
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא
אבא	אבא	אבא

828. תוסי ד"ה כל, גייז בהדיה עד של כל החתומים.

827. שם, בין מלמטה למעלה.

826. רשבי"ם ד"ה מר, אחרי הכתב לארכו מראשו לסופו בין מלמעלה למטה.

אבא
אבא
אבא
אבא
אבא
ראובן צד מעון צד יעקב צד

אבא
אבא
אבא
אבא
אבא
ראובן צד מעון צד יעקב צד
יעקב צד אבא צד יעקב צד

830. שם, שכולם צריכים להיות בשיטה אחת והשיטה אחרונה.

829. שם, א. פי ריב"א לעולם כסדרן חתימי. ב. וכי תימא זייף מגואי ויחתום מאבראי.

תיבת אלפיים / אלפיים / שעל המחק דין קיומיהון
 ראובן בן יצקב צד משה בן דוד צד

832. כל המחקין כולן צריך שיכתוב ודין קיומיהון.

שם, שיחתום ראובן בשיטה אחרונה ותחתיו בן ותחתיו יעקב ותחתיו עד וכו'.

משה	יצקב	ראובן
בן	בן	בן
יצקב	אברהם	יצקב
צד	צד	צד

831. שם, שיחתום ראובן בשיטה אחרונה ותחתיו בן ותחתיו יעקב ותחתיו עד וכו'.

תיבת אלפיים / אלפיים / שריר וקיים.
 ראובן בן יצקב צד משה בן דוד צד

834. רשב"ם ד"ה כל, כל המחקין וכו', צריך לקיימן בסוף השטר קודם שריר וקיים.

תיבת אלפיים / אלפיים / שריר וקיים
 ראובן בן יצקב צד משה בן דוד צד

833. כל המחקין כולן צריך שיכתוב ודין קיומיהון [ראה טור חו"מ סי' מד ס"ה].

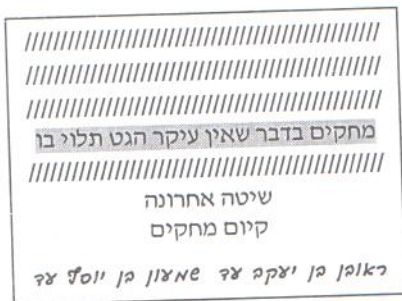
וקנינא מיניה פלוני בר פלוני ככל מה וכו' שיטה אחרונה
 קיום מחקין שריר וקיים
 ראובן בן יצקב צד משה בן דוד צד

836. שם, היאך הורגלו לכתוב קיום מחקים אחר וקנינא מיניה [קודם שריר וקיים].

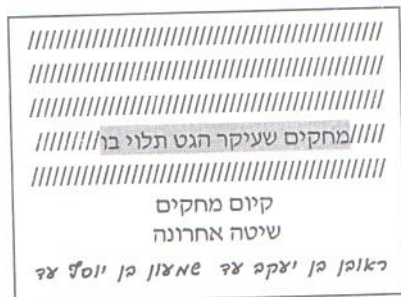
קיום מחקים
 שיטה אחרונה
 ראובן בן יצקב צד משה בן דוד צד

835. תוס' לפי, ואם אירע בהן מחק והיו מקיימים אותו קודם שיטה אחרונה.

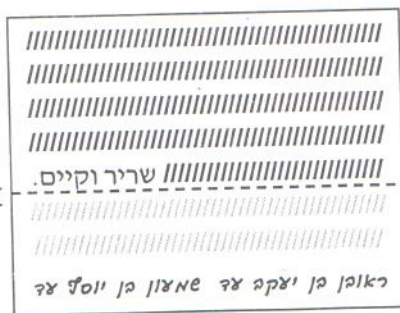
* שם, ואפי' לא יהא אדם חצוף לעשות שטר חדש בשני שיטין, ראה ציור 840.

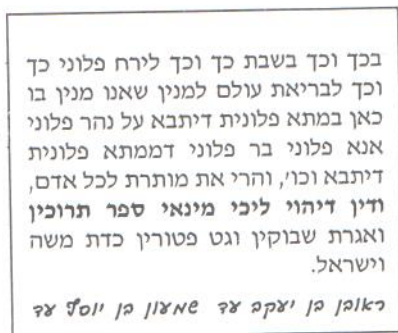
838. שם, אך בדברים ששנה עליהם וכו' או אין עיקר הגט תלוי בהם, בזה הורגלו לקיים אחר שיטה אחרונה.

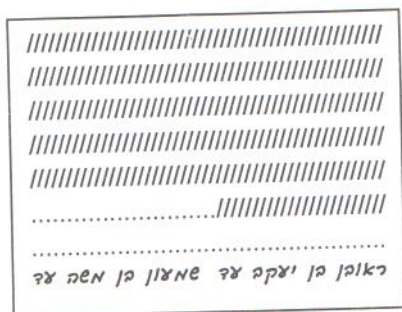
837. שם, כל דבר שלמדין הימנו אם מחק או תלה צריך לכתוב דעל המחק וכו' קודם שיטה אחרונה.

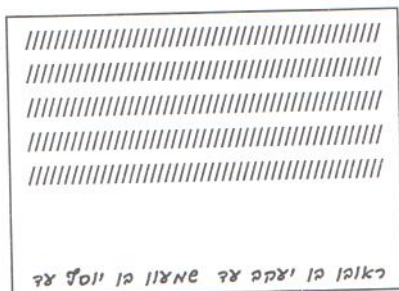
840. שם, מ"מ נהי שאנו למדין משיטה אחרונה הרחיק שני שיטין פסול דלמא גיזי ליה לעילאי.

839. שם, וצריך ליוזהר בגיטין שלא לכתוב וידן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין בשיטה אחרונה וכו'.
[נוסח הגט הוא ע"פ הטור אבן העזר ס"י קכו]

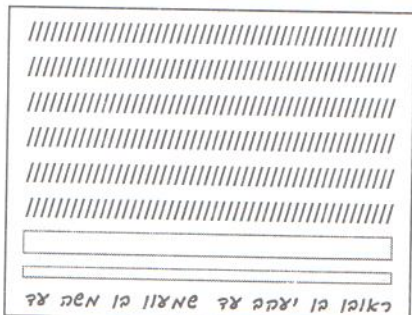

842. תוס' ד"ה איבעיה, לא בעי היכא דמסיים השטר באמצע השיטה וכו'.

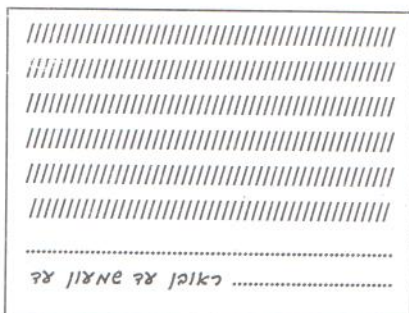

841. הרחיק את העדים שני שיטין מן הכתב.

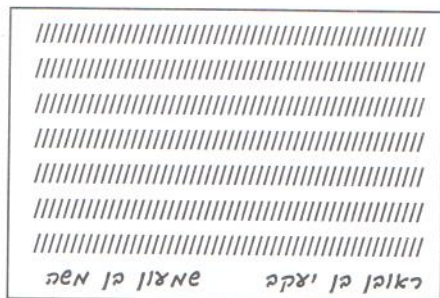

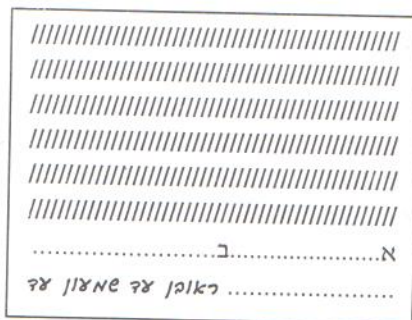
844. שם, בהרחיק שיטה ומחצה בעובי.

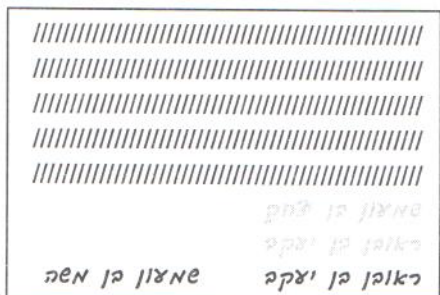
843. שם, דסיים השטר בסוף השיטה והניחו השיטה שלימה וחתמו באמצע שיטה.

846. תוס' ד"ה פחות, כדי שיהיו נקראים עמו.

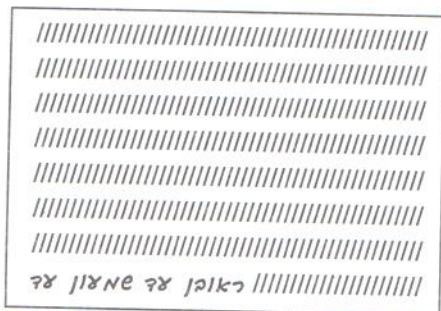
845. תוס' ד"ה הגי"ה שיטה ומחצה. כגון שחתומים העדים באמצע שיטה וכו'.
[כפירוש המהרש"א]
א. בחצי הראשון של השורה יכול לזייף.
ב. מכאן ועד העדים נקראת שיטה אחרונה.

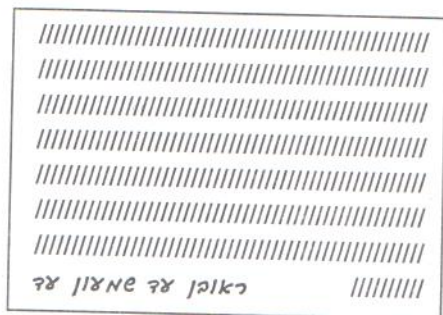
848. שם, מלא חתימת שני עדים.

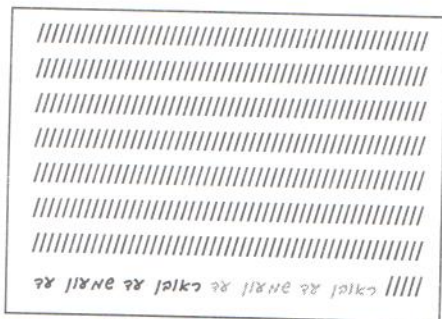
847. שם, מלא שיטה אחת.

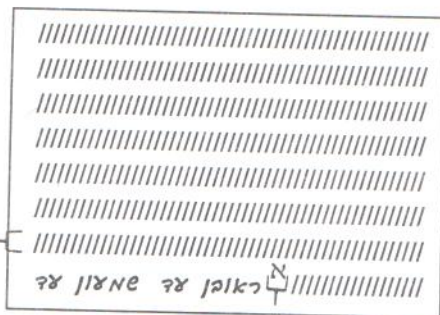
850. שם, כדי שיהיו נקראים עמו.

849. שם, ונראה לר"מ ולר"ת דמן הצד מיירי. ע"י מהרשי"א, ופירשו הרש"ש דסיום השטר היה באמצע שיטה ועדים חתומים בסופה.

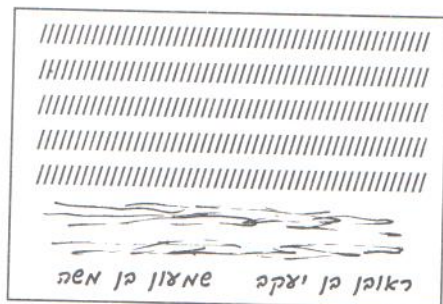

852. מלא חתימות שני עדים.

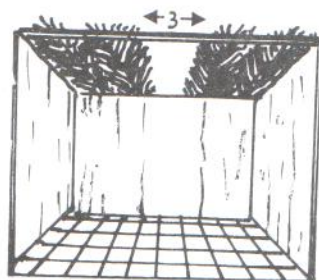

851. מלא שיטה אחת. א. שיטה אחת.

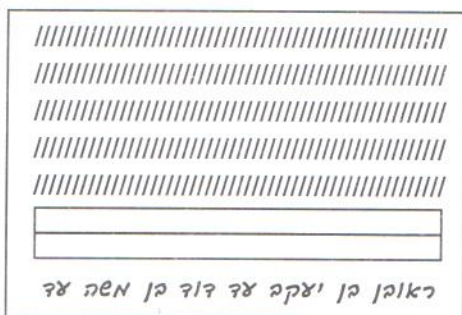
* תוס' ד"ה ואל, וא"ת אמאי לא מייתי ראייה מגט קרח, עיין ציור 812.

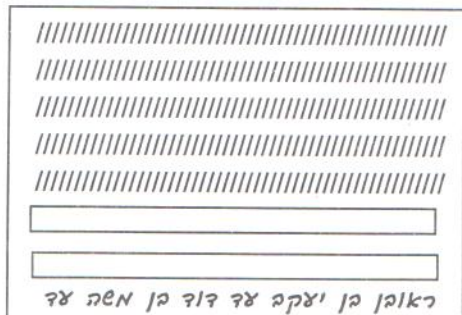
854. תוס' ד"ה ואל, ואי טייט ליה אמרי אטייטא חתימי.

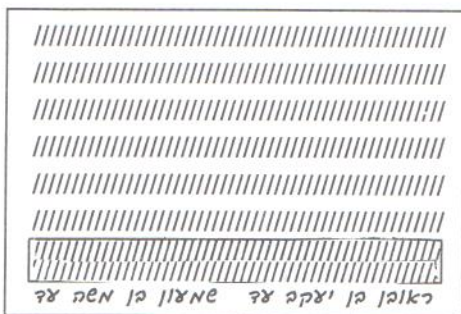
853. אויר סוכה פוסל בשלשה.

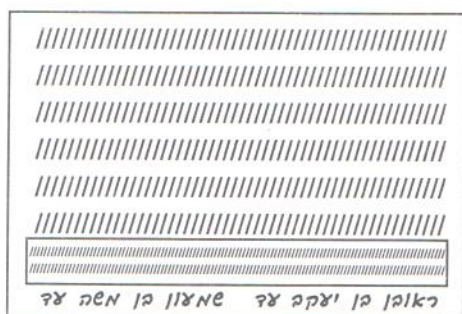
856. הן ולא אוירן.

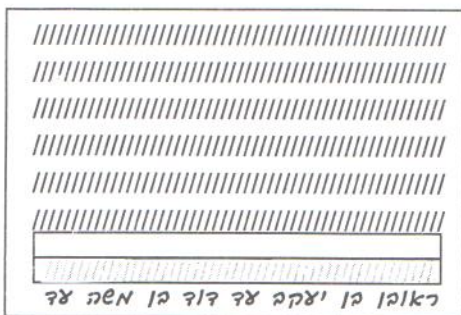
855. הן ואוירן.

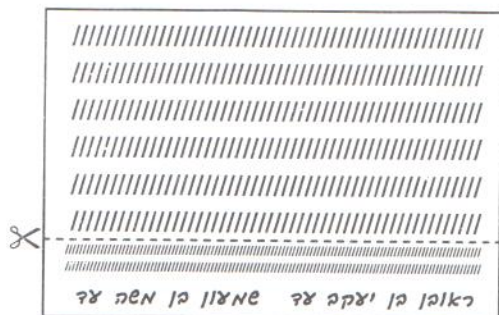
858. שם, ואם יכתוב כתיבה גסה גם עתה ניכר הזיוף שאין חלק בינתיים כאשר שיטות שבשטר.

857. רשבי"ם ד"ה הי"ג דאי, והלא ניכר הזיוף שצריך לכתוב אותיות דקות יותר משאר אותיות השטר [כפ"י המהרש"א].

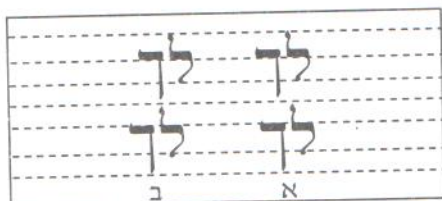

860. שם, דטובא חזיין לכתוב בו שיטה אחת.

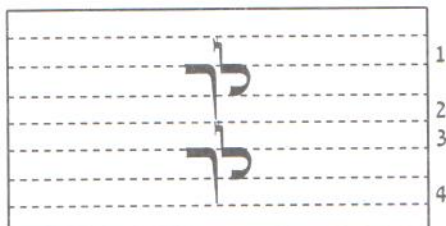

859. תוס' ד"ה שיטה, ועוד דלא אזיל לגבי ספרא לכתוב כתיבה דקה, ואפ"י אי בעי גיזו ליה.

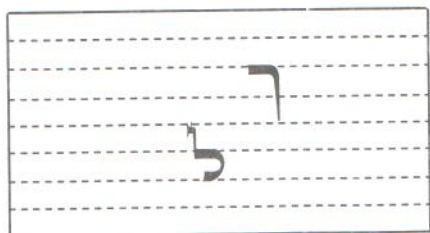

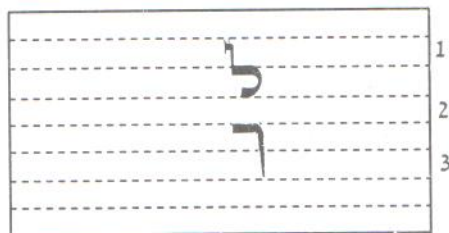
862. רשבי"ם ד"ה אלמא. ולך ולך זה על גב זה לאו דוקא שתהא למי"ד כנגד למי"ד וכי כנגד כי [אות א], אלא כדפרישית שזה למעלה בעליונים וזה למטה בתחתונים [אות ב].

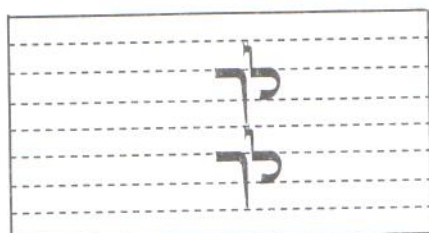
861. כגון לך לך זה על גבי זה, אלמא קסבר שני שיטיין וארבעה אוירין.

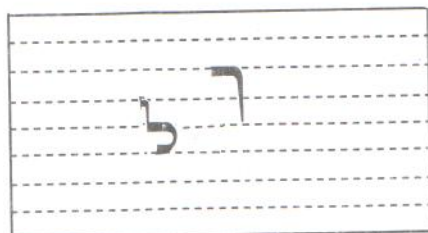
864. תוסי' שם, ועוד אויר אחר מפני רגל כ"ף שבשיטה ראשונה או מפני ראש למי"ד שבשיטה שניה.

863. תוסי' ד"ה כגון, שאויר אחד צריך להיות בין ב' שיטיין בלא רגל כ"ף וראש למי"ד, כדאמר כגון ל' למעלה וכ"ף למטה.

866. תוסי' שם, שאם יארע לך לך זה כנגד זה בזיפו שיוכל לעשותו בריוח.

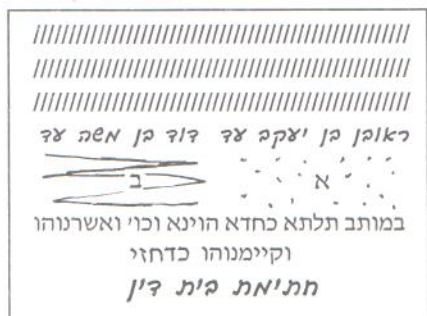
865. תוסי' שם, באויר ראשון יכולין להיות ראש למי"ד ורגל כ"ף, כיון שאינן זה כנגד זה.

868. תוסי' ד"ה שיטה, שיטה אחת ושני אורין והוי יותר משתי שיטין בלא אורין.

867. כגון ברוך בן לוי בשיטה אחת.

ראובן בן יצקב צד דוד בן משה צד

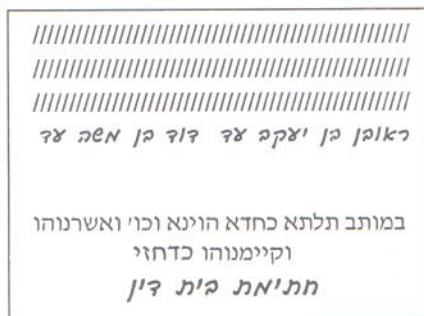
במותב תלתא כחדא הוינא וכוי ואשרנוהו

וקיימנוהו כדחזי

חתימת בית דין

870. דמטייט ליה.

תוסי' ד"ה דמטייט, בנקודות [א] או שורות [ב].

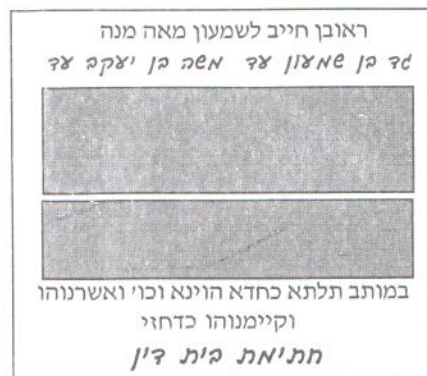
ראובן בן יצקב צד דוד בן משה צד

במותב תלתא כחדא הוינא וכוי ואשרנוהו

וקיימנוהו כדחזי

חתימת בית דין

869. בין עדים לאשרתא אפילו טובא נמי כשר.

ראובן חייב לשמעון מאה מנה

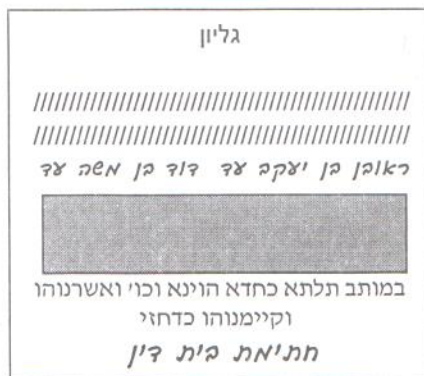
צד בן שמעון צד משה בן יצקב צד

במותב תלתא כחדא הוינא וכוי ואשרנוהו

וקיימנוהו כדחזי

חתימת בית דין

872. תוסי' שם, אי"כ יטשטש כל השטר לגמרי וגם העדים שלמטה ויכתוב שטר בגליון של מעלה ויזייף עדים והאשרתא של מטה וכוי.

גליון

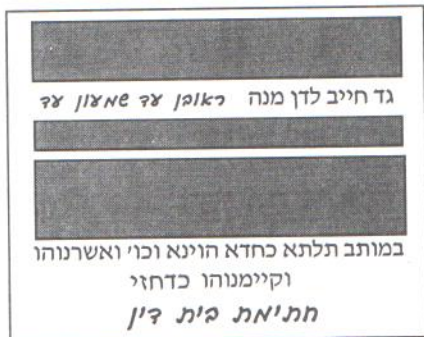
ראובן בן יצקב צד דוד בן משה צד

במותב תלתא כחדא הוינא וכוי ואשרנוהו

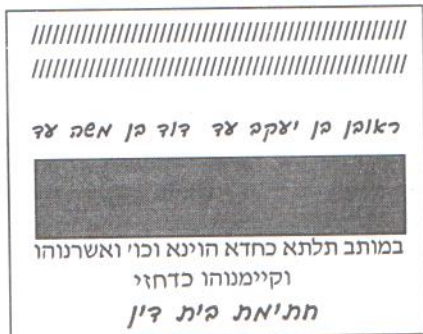
וקיימנוהו כדחזי

חתימת בית דין

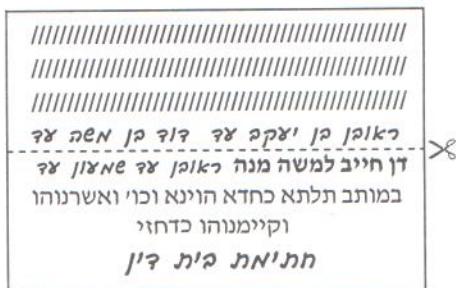
871. תוסי' ד"ה דמטייט, שאם היה מטשטשו בדיו ואין ניכר אם היה שם מחק אם לא.

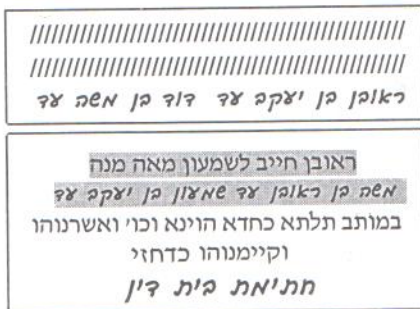
874. שם, יכתוב השטר ועדים באותה שיטה
והעדים הראשונים יטשטש בדיו וכוי.

873. שם, ואם אין גליון למעלה ויש שיטה
אחת בין העדים לכתב.

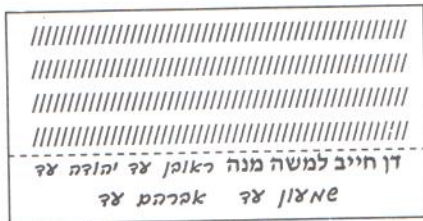
876. דלמא גייז לעילאי וכתב הוא ועדיו
בשיטה אחת.

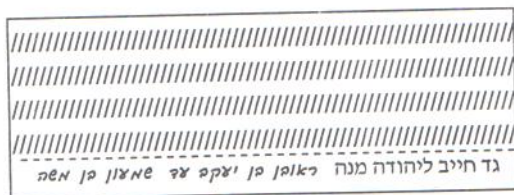
875. דלמא גייז ליה לעילא ומחיק ליה
לטיוטא וכתב מאי דבעי ומחתים סהדי.

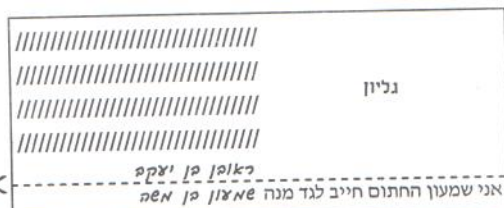
878. תוסי ד"ה שיטה. צריך ליהזר באותן שטרות
וכתובות שיש להן גליון שלא יחתמו העדים זה אצל
זה וכוי, ולכתוב בגליון שבאורך העדים מה שירצה.

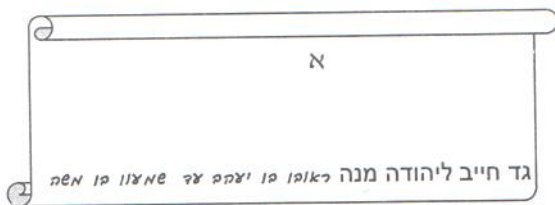
877. וליחוש דלמא כתב הוא ועדיו בשיטה
אחת ואמר אנא לרבות עדים הוא דעבדי.

880. שם, אם אין גליון בשטר לא יחתמו בסוף שיטה זה אצל זה.

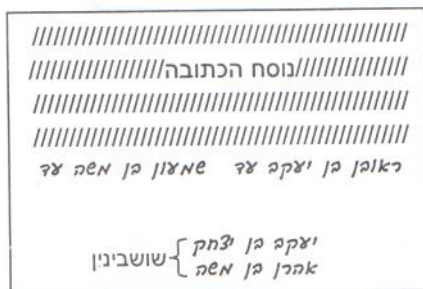

879. שם, שיכתוב בגליון שטר לפני העד אני פלוני החתום חייב לפלוני מנה וכו'.

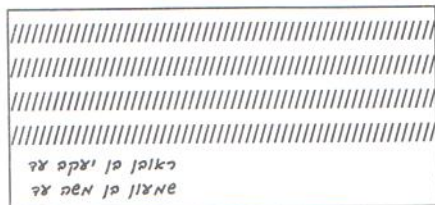
882. שם, חלק היה [למעלה] בשטר כתוב שהיו העדים חותמים עליו.

א. חלק היה למעלה בשטר.

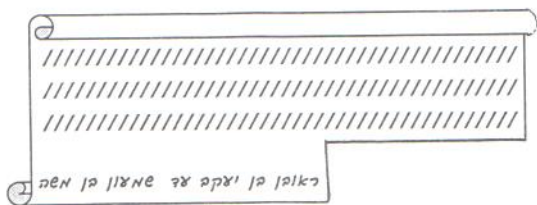

881. שם, רוב פעמים ששושבינין חותמין בכתובות זה תחת זה ומניחין חלק שני שיטין לפניהם.

* שם, מיהו אם חתמו בשטר בסוף שיטה וכו', לפי שיכולים לזייף, עיין ציור 880.

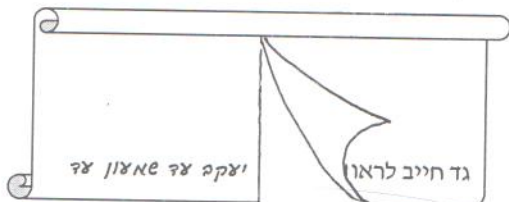
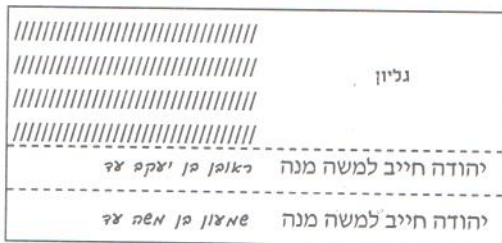

884. שם, אלא יש להן לחתום זה תחת זה.

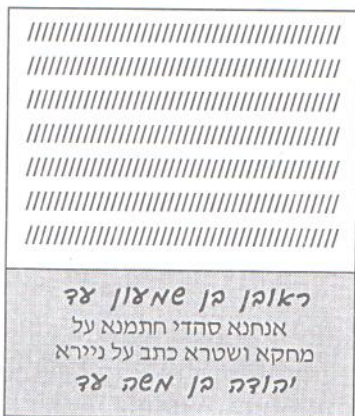
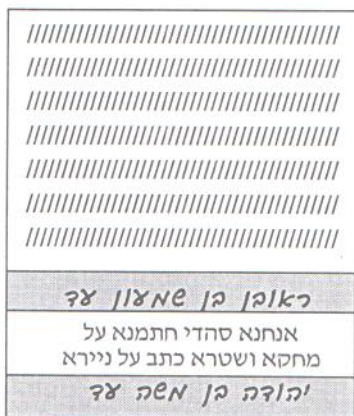
883. שם, והוא חתכו ועשה זה השטר.

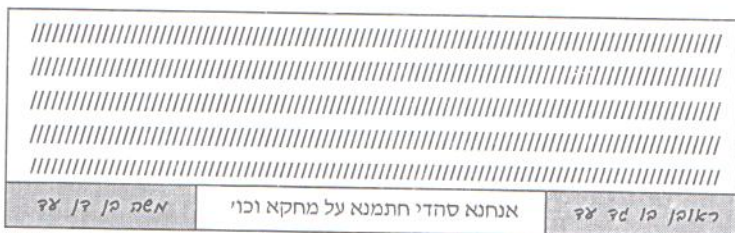
885. שם, שיוכל המלוה לחתוך השטר הזה וגם כל החלק שלמעלה בשוה לשטר זה, ולא ישאר חלק כי אם כנגד העדים וכו'.

886. רא"ש (סי' ב) אם שני עדים בשני שטרות מצטרפים אפי' אם חתומים בזה אחר זה פסול אם יש גליון מן הצד.

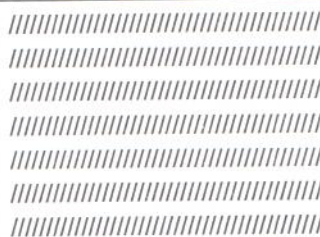
888. תוס' ד"ה גופא, היכא דנכתב אנחנא סהדי על הנייר ימחקנו וכו'.

887. דכתבי הכי אנחנא סהדי וכו', בין סהדא לסהדא.

889. שם, היכא שהעדים חתומים זה אצל זה בחד שיטה בראש וזה בסוף השיטה ואנחנו סהדי בנייר בינתים.

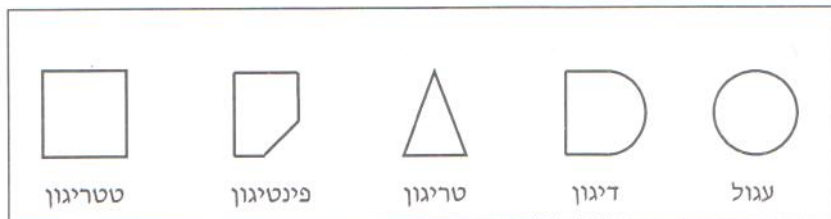
מנה = 4 דינרי זהב = 25 סלעים = 100 דינר כסף.
 דינר זהב = 25 דינר כסף.
 סלע [צורי] = 4 דינר כסף = 8 סלע מדינה.
 דינר כסף [זוז] = 2 סלע פשיטי = 192 פרוטות.
 סלע פשיטי [סלע מדינה] = 1/2 דינר כסף = 96 פרוטות.
 דנקא = 1/6 מדינר כסף = 1/24 מסלע = 32 פרוטות.
 איסר = 8 פרוטות.

ראובן בן מעזון צד
 יהודה בן משה צד

890. שם, אדרבה יחתמו על הנייר ויהיה הכל על הנייר.

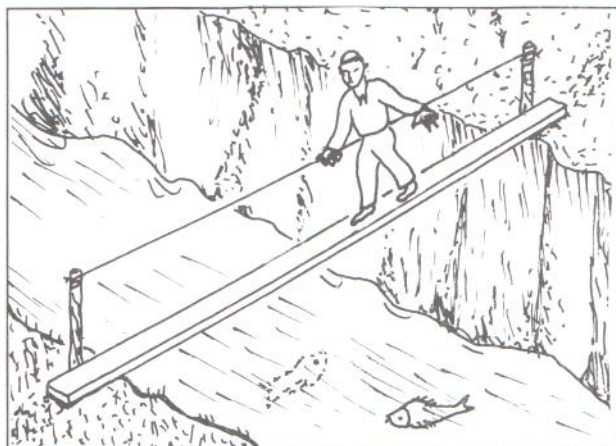
* שם, וזה אינו נראה לומר שאינו מצריך אנחנא סהדי אלא כשיש נייר בין עד לעד, עיין ציור 888.

891.

893. קם אזרנוקא וכתב.

892. אנחי ידאי אמצרא, וברשיב"ם.